

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Мездра, общ. Мездра, обл. Враца, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МЕЗДРА, I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия Димитрова

при участието на секретаря Е. М. Д.
като разгледа докладваното от Анелия Димитрова Административно наказателно дело № 20241450200092 по описа за 2024 година

ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 8273544/15.10.2023 год. на ОД на МВР гр.В., с който на нарушителката **Д. В. М.** от гр.В., е наложено АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - **ГЛОБА** в размер на **50 /ПЕТДЕСЕТ/ ЛЕВА**, за нарушение на чл.21 ал.2, вр. с чл.21 ал.1, вр. с чл.189 ал.4, вр. с чл.182 ал.2 т.2 от ЗДвП, като законосъобразно на основание чл.63 ал.2 т.5, вр. с чл.58д т.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните пред ВрАС.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

МОТИВИ:

Д. В. М. от гр.В., е обжалвал в срок Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 8273544/15.10.2023 год. на ОД на МВР гр.В.

Жалбоподателката редовно призована не се явява, нито пък се представлява от редовно упълномощения си адвокат в лицето на адв. Р. А. от ВАК. В депозираната по делото жалба и от приложените Писмени бележки се иска отмяна на атакувания електронен фиш като незаконосъобразен и неправилен. Акцентува се, че пътен знак В26 за който се твърди, че жалбоподателката е нарушила е поставен без да е въведен във временната организация на движението. Искане се присъжда на направените по делото разноси в размер на 400 лева, за които са приложени Пълномощно, Договор за правна защита и съдействие и Списък на разностите.

Ответникът ОД на МВР гр.В. редовно призован, представител не е изпратил и не е ангажирал становище по делото.

Производството по делото е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима и разгледана по същество се явява неоснователна.

Съдът след като се запозна с депозираната по делото жалба, изложените в нея доводи и материалите по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

На 15.10.2023 год. в 10:07 часа в област В., община М., главен път I-1 /Е-79/, км.161+260 – извън населено място, с посока на движение гр.В. – гр.М., с въведено ограничение на скоростта от 40 км/ч с пътен знак В26, служителят на РУ гр.М. свидетелят Н. М., с автоматизирано техническо средство – мобилна система за видеоконтрол „TFR1-M-515” заснел МПС „Тойота Корола Версо”, вид лек автомобил, с рег.№ със скорост от 53 км/ч при разрешена скорост от 40 км/ч. Същият не е спрял, като автомобила е заснет, след което в сектор “Пътна полиция” гр. В. в отсъствие на свидетеля и в отсъствие на жалбоподателката, съгласно разпоредбата на чл.189 ал.4 от ЗДвП е издаден процесния Електронен фиш на собственика на автомобила, в случая това е жалбоподателката. Свидетелят уточнява, че работи по

предварително утвърден график със системата за видеоконтрол, като мобилната камера е монтирана в служебния автомобил и последната автоматично засича нарушението. Функциите на свидетеля се изчерпват с това да закара автомобила на мястото, да въведе настройките за контрол на скоростта, като посока на движение, допуск на надвишение на скоростта и ограничението, което е за мястото, след което системата започва да работи автоматично.

Горната фактическа обстановка се установява от гласните доказателства по делото, в лицето на разпитания свидетел Н. М., както и от събрания писмен доказателствен материал, а именно: АНХД №1196/2023г. по описа на Районен съд гр. В., Ел. фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система серия К №8273544/15.10.2023г., Известие за доставяне с клеймо от 06.11.2023г., Снимка от нарушението към ел. фиш №8273544/23, Заповед №8121з931/30.08.2016г. на Министъра на вътрешните работи ведно с Приложение, Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система от 15.10.2023г., Справка за собствеността на МПС с рег. №, Протокол №4-13-23 от проверката на мобилна система за видеоконтрол „TFR1M“ от 30.08.2023г., Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835 на Председателя на Българския институт по метрология гр. С., Справка от Началника на РУ М. под рег. №300000-98/04.01.2024г., ведно със Заповед №РД-11-730/05.06.2023г., на Председателя на управителния съвет на агенция „Пътна инфраструктура „ гр. С., Заповед №РД-11-836/21.06.2023г., на Председателя на управителния съвет на агенция „Пътна инфраструктура „ гр. С., Заповед №РД-11- 1626/08.12.2023г., на Председателя на управителния съвет на агенция „Пътна инфраструктура „ гр. С., Схема от одобрен проект на ВОБД, Справка от Началника на РУ М. под вх. №1417/26.03.2024г. ведно с инструкция за експлоатация на мобилна система за видеоконтрол на нарушението на правилата за движение TFR1-M, Регистрирани нарушения на максимално разрешена скорост от TFR касателно 15.10.2023г., Клип на нарушение за превишена скорост № 30687- радар №515 и Карта на мястото на нарушението.

Безспорно жалбата е подадена в срок и е допустима, като видно от приложеното по делото Известие за доставяне, се установява, че Електронния фиш е връчен на 06.11.2023 г., а жалбата срещу Електронния фиш е

депозирана пред ответника на 07.11.2023 г.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП.

Жалбоподателката не се е възползвала от правото си на възражения по ЕФ по чл.189 ал.6 от ЗДвП, а е обжалвал същия в срока по чл.189 ал.8 от ЗДвП пред съответния местно компетентен съд.

Изложената до тук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по-горе, както и приложения снимков материал от заснет клип № 30687 с техническо средство радар № 515. Така приложения снимков материал, съгласно чл.189 ал.15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществен доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова е приобщено по съответния ред по делото.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.21 ал.1 от Закона за движението по пътищата при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в км/ч, които за пътно превозно средство от Категория В за населеното място е 50 км/ч, извън населено място – 90 км/ч, а по автомагистрала – 140 км/ч, а според ал.2 когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. По силата на чл.182 ал.2 т.2 от ЗДвП, в редакцията ѝ относима към датата на извършване на деянието за превишаване на разрешената скорост извън населено място за превишаване от 11 км/ч до 20 км/, водачът се наказва с глоба 50 лева. Следователно, деянието, за което е наложено на жалбоподателката административно наказание е обявено от закона за наказуемо.

В конкретния случай, съставеният Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство формално отговаря на изискванията на чл.189 ал.4 от Закона за движението по пътищата, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в

него и съответства на утвърдения със Заповед № 8121з-931/30.08.2016 год. на Министъра на вътрешните работи образец.

В този смисъл, настоящият съдебен състав намира за уместно да посочи, че макар Законът за движението по пътищата, в разпоредбата на чл.189 ал.11, да предвижда, че влезлият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление, това приравняване следва да се приеме, че е само относно последиците, с които се ползват влезлите в сила наказателни постановления и електронни фишове и не обосновава необходимост от механично пренасяне на правилата относно процедурата за съставяне и реквизити на наказателното постановление, въведени в разпоредбите на ЗАНН и по отношение на електронния фиш. За разликите между наказателното постановление и електронния фиш, от гледна точка на реквизити и процедура по съставяне и връчване, следва да се държи сметка, като се изхожда не само от изричната законодателна уредба, но така също и тяхната специфика и правна природа, както и от целите на законодателя, преследвани при регламентиране на уредбата относно електронния фиш. По тези съображения, а и следвайки чисто етимологически от наименованието на атакувания акт, се налага най-напред извода, че в случая не е налице фигурата на административнонаказващ орган, а в закона е употребено понятието „издател на електронния фиш“, сред реквизитите, на който пък не е предвиден подпис на съответното длъжностно лице и печат на учреждениято. Последното е от значение за формиране на извода на съда за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в изложения аспект, като възраженията, базираци се на формално, както се е изразила жалбоподателя основание, се явяват неоснователни.

Категорично не могат да бъдат споделени възраженията на жалбоподателката и застъпената теза относно приложението на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като дори само от етимологията на всеки от изразите, логическото, езиково и правно свързване на изразите в нормата, следва извода, че употребеният израз „в отсъствие на контролен орган“, касае заснемането на нарушението. В случай, че се приеме обратното, тогава средството за измерване на скоростта и заснемане няма да е посочено, че следва да бъде автоматизирано и би се достигнало до абсурдния извод, че е наложително присъствието и извършване на действия по боравене с това средство от нарочен оператор, каквато очевидно не е идеята на законодателя, насочена

към стремеж за изключване или поне ограничаване на човешкия фактор при заснемане и установяване по този начин на нарушението. Освен това, така или иначе ел.фиш, както и наказателното постановление, за разлика от АУАН, няма изисквания да се съставят в присъствие на нарушителя, а само му се връчват, за да се приеме, че текста на чл.189 ал.4 ЗДвП въвежда такива, а все пак може да се открие и разлика в понятията контролен орган от една страна и административнонаказващ орган, респективно издател на електронния фиш – от друга, което също изключва възприетото от жалбоподателя тълкуване на закона.

От материално правна страна, от анализа на доказателствените източници се достига до извод, че се потвърждават по категоричен и недвусмислен начин фактическите констатации, изложени в електронния фиш, а именно, че на посочената в него дата – 15.10.2023 год. в 10:07 часа, с техническо средство радар № 515, било заснето движение на МПС „Тойота Корола Версо“, вид лек автомобил, с рег.№ със скорост от 53 км/ч над разрешената за движение в извън населено място 40 км/ч., каквото ограничение е било въведено с пътен знак В26 и е посочено отклонение от 13 км/ч.

Най-напред следва да бъде отбелязано, че липсва конкретно посочване на мястото на извършване на нарушението. Действително в Електронния фиш е отразено, че същото е извършено в област В., Община М. на път I-1/ Е-79/ , км.161+260 – извън населено място, с посока на движение от гр.В. към гр.М., но следва да се отбележи, че Електронният фиш не се ползва с доказателствена стойност, относно възприетите в него фактически положения. Обратното освен, че не е предвидено изрично в закона, би противоречало на основните принципи за равенство на страните в процеса и на разпределение на доказателствената тежест, отчитайки факта, че електронният фиш всъщност се явява и предмета на обжалване по делото, чиято законосъобразност и доказаност са в обхвата на преценката на съда по същество – аргумент чл.189 ал.10 и 11 от ЗДвП. С оглед на това принципно положение, следва и друго такова, а именно, че в тежест на издателя на електронния фиш е да бъдат установени по недвусмислен начин всички белези и признаци от обективна страна на нарушението чрез предвидените доказателствени средства. Такова по делото се явява приложения снимков материал и макар от същия да не става ясно при обикновения прочит кое е

мястото на нарушението, тъй като посочените координати изискват допълнителен анализ и съпоставка /което принципно е възможно/, то последното не обосновава по никакъв начин наличието на процесуално нарушение, което да бъде квалифицирано като съществено такова, тъй като с посочените GPS – координати, мястото на нарушението се явява определяемо и същото очевидно съответства на посоченото в електронния фиш място на нарушението.

Следващият съществен момент се явява този, касаещ авторството на деянието. В тази насока в съответната ОД на МВР се съдържа информация и в този смисъл при издаване на електронния фиш е било известно лицето – собственик на управляваното МПС. В тази насока е и приложената по административнонаказателната преписка справка от централна база данни – КАТ – Враца за установяване на това обстоятелство. При това положение и с оглед възприетата и изложена по-горе фактическа обстановка, съдът счита, че административното нарушение по чл.21 ал.2, вр. с ал.1 от ЗДВП, може да се вмени във вина на жалбоподателя, след като е установено, че лицето би могло да бъде субект на административната отговорност.

Обосновано в електронния фиш името на жалбоподателката е посочено като нарушител именно в качеството и на собственик, на когото е регистрирано моторното-превозно средство, т.е. жалбоподателката попада в кръга на лицата по чл.188 ал.1 от ЗДВП, които могат да бъдат субекти на административна отговорност по наложени с електронен фиш административни наказания „глоба”. За всичко от изложеното в хода на административното производство са събрани съответните доказателства и горепосочените обстоятелства са били изяснени. Електронният фиш е законосъобразно издаден, предвид наличието на доказателства, обуславящи административната отговорност на жалбоподателката за нарушението по чл.21 ал.2, вр. с ал.1 от ЗДВП. В случай, че същата твърди, че не тя е извършила вмененото и административно нарушение, е следвало същата да посочи на кого е предоставил управлението на собственият си лек автомобил на процесната дата. Като не е сторила това пред съда и преди това с подаване на възражение пред ОД на МВР, в съответствие с материалния закон спрямо същата е ангажирана отговорността и за нарушение по чл.21 ал.2, вр. с ал.1 ЗДВП. Аргумент в тази насока изводът на съда намира и в разпоредбата на

чл.188 ал.1 от ЗДвП. Следва да се отбележи, че в конкретния случай по безспорен начин е установено, че процесното МПС е собственост на жалбоподателката. В тази насока е посочената справка, относно собствениците на процесното превозно средство.

Заслужава внимание и фактът, че отразеното в описателната част на електронния фиш относно конкретната скорост на движение на лекия автомобил не отговаря на отразеното в приложения към материалите по административната преписка снимков материал от заснет с техническо средство радар № 515 клип № 30687, т.е. създава се впечатление, че не намира опора в доказателствения материал по делото. Това принципно би могло да се прецени от настоящия съдебен състав като допуснато процесуално нарушение, което обаче не засяга правото на защита на жалбоподателката в конкретната хипотеза, доколкото е установен по-благоприятен за нея режим, поради което нарушението не се явява съществено, откъдето пък да може да се приеме, че съставлява самостоятелно основание за отмяна на електронния фиш като незаконосъобразен.

На следващо място, преценката на наказващия орган досежно установената скорост на движение на процесния лек автомобил се явява обоснована, като в хода на съдебното производство издателят на електронния фиш - ОД на МВР В. са представили Протокол № 4-13-23/30.08.2023 год. от проверка на мобилна система за видеоконтрол „TFR-1M“ с идентификационен № 515/07 и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, от което по безспорен начин се установява, че срока на валидност на мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип “TFR1-M” е със срок на валидност 24.02.2020 год. при дата на издаване на удостоверението за одобрен тип на 24.02.2010 год. Неразделна част към удостоверението е техническото описание на инструкцията за експлоатация. Тук е мястото да се обърне внимание, че техническото средство е от одобрен тип за измерване съгласно Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 със срок на валидност до 24.02.2020г. Съгласно разпоредбата на чл.30 ал.5 от Закон за измерванията, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип. В тази връзка, след като средството за измерване, с което е извършено заснемането на нарушението TFR1-M, е било от одобрен тип и е в употреба,

то на основание чл.30 ал.3 от Закон за измерванията не е имало пречки за неговото използване. Видно от приложения протокол от ГД Национална полиция № 4-13-23 на л.12 мобилната система за видеоконтрол TFR1-M № 4835, с която е заснето нарушението, е преминала последваща проверка след ремонт за изправност на 30.08.2023 г. и в заключението на същия е посочено, че съответства на одобрения тип, което е преди датата на констатиране на нарушението. Предвид посоченото съдът намира, че изводите на жалбоподателката за липса на техническа годност на използваното АТС, с което е установено нарушението за неправилни, същото съответства на одобрения тип като проверката е извършена на 30.08.2023 г., което означава, че към датата на нарушението 15.10.2023 г. е отговаряло на условията на чл.43 от Закон за измерванията.

Безспорно установено е, че на 15.10.2023 год. в посочения час при ограничение на скоростта от 40 км/ч нарушителят е реализирал превишение на скоростта, което е намерило отражение и в Разпечатка от мобилно техническо средство "TFR1-M 515", където са отразени регистрационния номер на процесното МПС, наказуемата скорост и наказуемото превишение, както и съответната преписка, радара и клипа.

Отново следва да се подчертае, че с разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП е въведен нов ред за установяване на нарушенията по ЗДвП, за разлика от установения в ал.1 от същата разпоредба ред за установяване на нарушенията с АКТ, съставен от длъжностно лице на службата за контрол по пътищата и в присъствието на нарушителя. В това производство нарушението се счита установено в момента на заснемането му с техническо средство. Безспорно в случая нарушението е установено с техническо средство, заснемащо и записващо датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС, приложената към делото разпечатка от което е веществено доказателствено средство, предвид разпоредбата на чл.189, ал.15 от ЗДвП. В разпоредбата на чл.189 от ЗДвП законодателят не прави разлика между стационарно монтирано техническо средство за видеоконтрол и мобилно такова, каквото е използвано в случая. Предвид това незаконосъобразен се явява изводът на жалбоподателя, че при заснемане на нарушение с процесното техническо средство следва да бъде съставен АУАН и издадено наказателно постановление, за да се ангажира отговорността на нарушителя.

Граматическото, логическото и систематическото тълкуване на нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП налага различен извод, а именно, че частта от изречението „в отсъствието на контролен орган и нарушител” се отнася до издаването на електронния фиш, а не до установяването и заснемането на нарушението с техническо средство. Логическото тълкуване води именно до този извод, тъй като няма как едно нарушение от категорията на процесното, да бъде установено в отсъствието на нарушител, който в случая управлява заснетото МПС.

Според определението, съдържащо се в §6, т.63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. След като е електронно изявление, записано върху хартиен носител и в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, където са посочени изискуемите реквизити, подпис не се изисква, се стига до извода, че такъв не е необходим, за да е спазена формата. Задължителните реквизити на електронния фиш са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, която разпоредба е специална и не препраща към ЗАНН относно формата на този вид санкционен акт. Предвид това настоящият състав приема, че за да е спазена формата на ЕФНГ е достатъчно същият да съдържа посочените в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити. В тази връзка липсата на дата на издаване също не е нарушение, доколкото няма такова изискване и доколкото нарушението се счита установено в момента на заснемането му с техническо средство, когато се счита издаден и самия фиш.

Относно мотива за липса на надлежно описание на нарушението може да се приеме, че това донякъде е така, но не и до степен, че да води до извода, че това нарушение е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на електронния фиш. Описанието не е пълно и всеобхватно, но с посочване на факта, че е извършено нарушение за скорост, при разрешена такава от 40 км/ч, установена – 53 км/ч и превишение на разрешената скорост с 13 км/ч, настоящият състав приема, че нарушителят е наясно какво нарушение се твърди, че е извършил. Липса на надлежно описание на нарушението би била налице тогава, когато от фактическото описание на нарушението не може да се направи извод какво нарушение е извършено или същото не съответства на

приетата за нарушена правна норма, което в случая не е така.

Налице е констатираното несъответствие между скоростта на движение на автомобила, отразена в разпечатката от автоматизираното техническо средство и тази, посочена във фиша, но настоящият съдебен състав приема, че това нарушение не е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на акта. От една страна установената с техническото средство скорост е намалена, при което е намалено и превишението на допустимата скорост, което е в полза на нарушителя. От друга страна, намалението на превишената скорост не влияе върху нарушението, което е извършено и не води до преквалификация на деянието и на санкционната норма.

Безспорно установено е по делото, че заснетият с превишена скорост автомобил е бил засечен с автоматизирано техническо средство – № TFR1–М 515, което е преминало изискуемата проверка, видно от Протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол № 4-13-23/30.08.2023 г., приложен като доказателство по делото. Посоченото автоматизирано техническо средство TFR1–М 515 фиксира скоростта на превозното средство, регистрационен номер, датата и точния час, посоката на движение. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи. С Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014г., ВАС е признал възможността за поставяне на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, но изрично е указал необходимостта това да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания” (арг. чл. 32, ал. 2 от Конституцията). Използването на заснемащи технически средства е позволено (чл.165, ал.2, т.7 от ЗДвП), тъй като касае повишаване и гарантиране на сигурността при движението по пътищата, а

наред с това тези технически средства могат да създадат висока степен на достоверност, изключваща намесата на субективен фактор. В конкретният случай скоростта на движение е отчетена от мобилна система за видеонаблюдение, която е функционирала след включването ѝ от оператор, разположена на паркирания встрани от контролирания пътен участък полицейски автомобил. Това действие от страна на оператора - по стартиране на работния режим е изцяло в съответствие с цитираната горе дефинитивна норма, тъй като според б. „б” на т. 65, §6 ДР на ЗДвП - мобилни автоматизирани технически средства са тези, които са прикрепени към превозното средство и установяват нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя началото на работния процес и неговия край. Възможността с такъв вид средство за измерване да се установява нарушение, за което може да се издаде електронен фиш, е законодателно призната с новата редакция на чл.189 ал.4 от ЗДвП и с Наредбата № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от Министъра на вътрешните работи и обн. ДВ, бр.36 от 19.05.2015 год. Ползваното средство за измерване на скоростта е напълно автоматично и независимо от човешка намеса. Единствените действия, които има операторът с уреда е активирането на бутона за начало на работен режим и първоначалните настройки, които касаят посоката, в която се движат автомобилите, които ще бъдат контролирани, обхвата на действие на уреда, които действия са също нормативно регламентирани в чл. 9 от посочената по-горе наредба и инструкцията за експлоатация на процесното средство за измерване, достъпна от производителя. Ето защо съдът счита, че няма намеса и липсва субективен фактор към момента на установяване на нарушението. Такава има едва след като са интегрирани всички отчетени и записани данни, за да се материализира информацията на хартиен носител. В резултат на този процес са изведени и приложени съдържащите и съответните данни фотоси. Освен визуализация на момента на заснемането, който съвпада с момента на отчитане на скоростта ($T = - 0$ сек), са налице т.нар. в инструкцията на производителя "предистория" ($T = - 1$ сек) - или 1 секунда преди установяване на нарушението, налице е фотос три (долния ляв ъгъл), отразяващ ситуацията 1 секунда след отчитането на скоростта ($T = 1.0$ сек) и последният, четвърти фотос в долния десен ъгъл визира автомобила в близък план, така че от самия

фотос да се обективира регистрационния му номер достатъчно ясно (последното изискване е също на производителя в инструкцията). Наред с това и отново предвид техническите възможности на системата за видеонаблюдение в няколко карета в крайна дясна част са разположени относимите към нарушението параметри. Част от тях са: посоката, обхвата на действие и режима, както и ограничението на скоростта, спрямо което се осъществява контрола са по предварително зададени параметри от оператора със системата. Останалите отразяват генерирани от сателитните връзки данни - дата и час, географски координати на точката, в която е извършено засичането на скоростта и номера на заснетия автомобил. В конкретният случай и достоверността на показанията на средството за измерване е гарантирана, тъй като данните в електронния фиш са възпроизведени от приложените като веществено доказателствено средство фотоси, отразяващи конкретните визирани горе параметри. Самото изображение ясно илюстрира процесният автомобил, разположението му на пътното платно и конкретно посоката, в която се сочи, че е станало измерването.

Налице е и попълнен от служителя на „Пътна полиция“ към ОД на МВР гр.В., работещ със системата за контрол – мл. автоконтрольор Н. М. Протокол за използване на автоматизирано техническо средство TFR1–М 515 от 15.10.2023 г. по чл.10 от посочената Наредба, в който е посочено началото и края на измерването като часове, мястото за контрол, максимално разрешената скорост, броя и номерата на клиповете, заснети с техническото средство, режима на измерване – стационарен, посоката на задействане – приближаващ, разстоянието от пътния знак с въведено ограничение до автоматизираното техническо средство за измерване, регистрационния номер на служебния автомобил, в който е било позиционирано средството за измерване. Предвид всичко изложено съдът приема, че използването на заснемащото автоматизирано техническо средство е станало по нормативно определена процедура, при спазване на нормативно поставените изисквания и технически инструкции на производителя на измервателния уред. От обективна страна жалбоподателката като водач на моторно превозно средство не е изпълнила задължението си да избере скорост на движение на пътното превозно средство, ненадвишаваща допустимата такава от 40 км/ч извън населено място, въведена с пътен знак В26. Непредставянето на снимка на разположението на уреда на контролните органи по смисъла на чл.10 ал.3 пр.2

от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата е едно от възраженията, което посочва жалбоподателката. По това възражение следва да се посочи, че действително не е представена снимка на разположението на уреда на мястото на заснемане, съгласно изискванията на чл.10 ал.3 пр.2 от цитираната Наредба, но в случая съдът приема ,че този пропуск не е съществен и не води до опорочаване на производството по налагане на административно наказание или до съществено нарушаване правото на защита на наказаното лице. Видно е, че в Протокола за използване на техническото средство е посочено мястото на контроли – област В., община М., път I-1/E-79/, км.161+260 . Отражено е по надлежния ред в процесния протокол, че ограничението е 40 км/ч. Наличен е пътен знак за ограничение, като това е намерило отражение и в показанията на разпитания по делото свидетел Н. М. Протоколът за използване на автоматизирано техническо средство или система от 15.10.2023 г., находящ се на л.10 е коректно попълнен с начален и краен час на работа, брой установени нарушения и е подписан от съставилият го служител. В същия е отразена посоката на движение на контролираните МПС-та от гр.В. към гр.М., а в графата „посока на задействане” е посочено „П”, като в легендата е пояснено, че „П” означава приближаващ автомобил. От представената по делото фотоснимка с установена скорост е видно, че автомобила е заснет отпред, т.е. приближаващ, което напълно съответства на отразеното в протокола. На самата фотоснимка са посочени конкретни GPS координати, което с изключителна точност отразява мястото на нарушението и възраженията в тази насока са неоснователни. От представената по делото Справка от Началника на РУ М. под рег. №300000-98/04.01.2024г., ведно със Схема от одобрен проект за ВОБД на вертикална сигнализация и хоризонтална маркировка на участъка от път I-1 в района на км.161+260 по безспорен начин се установява ,че измерването на скоростта на посочения в електронния фиш лек автомобил е извършено именно след навлизане в зоната на действието на пътния знак В26. Към справката са приложени и 3 бр. заверени ксерокопия на Заповед №РД-11-730/05.06.2023год. и последващи такива от които е видно, че на участъка обект на ел. фиш е въведена временна организация на движение във връзка с изпълнението на строително монтажни работи на обект „Модернизация на участък от път I-1 /Е79/ М. – Б. ЛОТ 2 от км. 161+

367 до км. 174+800, от участъка от км. 161+367 до км.172+000. От така приложената справка се установява че км. 161+260 на път I-1 /E79/ попада на територията на общ. М. и се намира в района на пътен възел М. Категорично към дата 15.10.2023год. временната организация на движение на участъка е била изпълнена съгласно приложената схема. От така приложената схема от одобрен проект по безспорен, категоричен и непротиворечив начин се установява, че на км. 161+260 с посока на движение от гр. В. към гр. М. е въведено ограничение на скоростта въведено с пътен знак В26,а именно разрешена стойност на скоростта от 40км/ч.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай по отношение на нарушенията не може да намери приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН за маловажен случай. Това е така, тъй като нарушението е формално и липсват съставомерни вреди, като законодателят е възприел, че самото нарушение на правилата за движение по пътищата е с достатъчно висока степен на обществена опасност. Контролът върху скоростта за движение е насочен към осигуряване на безопасността на движение, която дейност е с повишена опасност. Крайната цел на контрола е недопускане на ПТП, поради превишена скорост. Без правно значение, дали водачът е наказван за други нарушения по ЗДвП, тъй като глобата е определена във фиксиран размер и не подлежи на индивидуализация.

Тук е мястото да се посочи, че основният мотив за постановяването на Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 год., постановено по Т.Д. № 1/2013 год. на Върховния Административен съд, с което се прие, че единствено със стационарни средства за видеоконтрол могат да се установяват нарушения на скоростта на движение на ППС беше, че липсва регламентация за установяване на нарушения и налагане на санкции, чрез издаване на Електронен фиш при заснемане на нарушението с мобилна система за видеоконтрол. С приемането на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и §6 т.65 от ДР на ЗДвП, в която се приема, че тези средства и системи могат да бъдат както стационарни, така и мобилни, тази липса на правила и норми е преодоляна и в тази насока и в тази си част Тълкувателното решение е загубило сила. Не е налице и противоречие между разпоредбите на Наредбата и ЗДвП, тъй като видно от разпоредбата на чл.11 ал.2 от Наредбата се отнася само до случаите,

в които се касае до контрол с мобилно АТСС във време на движение на контролиращото МПС. В конкретния случай безспорно е установено по делото, че мобилното АТСС, с което е заснето нарушението е било прикрепено към ППС, временно разположено в контролирания участък от пътя. Не се споделя така направеното възражение от жалбоподателя за нарушение на чл.7 ал.1 от посочената Наредба, визираща, че местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи се обозначават с пътен знак Е-24 и се оповестяват, чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи. Действително, в настоящия казус контролирания участък не е бил предварително обозначен със знак Е-24, но това не е било необходимо с оглед отмяната на чл.7 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., която промяна е публикувана в ДВ бр.6/2018 год. в сила от 16.01.2018 год. Както бе отразено в по-горните абзаци, деянието е осъществено на 15.10.2023 г., т.е. след постановената отмяна и такова изискване за предварително обозначаване вече не е необходимо.

Съдебния състав приема за неоснователно възражението на жалбоподателката за изтекла давност за реализиране на административнонаказателната му отговорност. В тази насока следва де се отбележи, че съгласно ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. №1/2014 г. на ОС на ВКС и ВАС институтът на погасителната давност, включително и абсолютната такава, следва да намери приложение и при наказателно преследване за административни нарушения. В противен случай би се стигнало по-неблагоприятно третиране на извършителите на правно запретено поведение с по-ниска степен на обществена опасност, каквото представлява административното нарушение, спрямо това на извършителите на общественоопасни деяния с най-висока степен на обществена укоримост, каквото е престъплението. В ТП се приема, че липсата на правна регламентация на института на абсолютната погасителна давност в ЗАНН се преодолява по силата на препращащата норма на чл.11 от ЗАНН с приложението на чл.81 ал.3, вр. с чл.80 ал.1 т.5 от НК, т.е. субсидиарното приложение на НК, касае института на абсолютната давност, а не на обикновената такава. Съгласно разпоредбата на чл.81 ал.3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, надвишаващ с една втора срока по чл.80 ал.1 т.5

от НК, който е три години. Така абсолютната погасителна давност за реализиране на административнонаказателната отговорност съгласно чл.81 ал.3, вр. с чл.80 ал.1 т.5 от НК, вр. с чл.11 от ЗАНН е четири години и шест месеца и започва да тече от извършване на деянието, в конкретния случай на 15.10.2023 г., когато е установено нарушението, поради което този срок не е изтекъл. При това положение не е погасена и възможността за реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя по процесния ЕФ.

От страните са претендирани разноси, а именно от жалбоподателката и нейният процесуален представител, но с оглед изхода на делото такива не им се дължат. От ответника не са поискани разноси поради, което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63 ал.2 т.5, вр. с чл.58д т.4 от ЗАНН, съдът **ПОТВЪРДИ** Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 8273544/15.10.2023 год. год. на ОД на МВР гр.В.

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

Съдия при Районен съд – Мездра: _____